

STADION ÉS ELNYOMÁS

PÁRATLAN OLDAL - LIX. évfolyam, 23. szám, 2015. június 5.

Az önkényuralom gyakorlásának a formái megváltoztak. Már nem a fekete autók suhannak, már nem az éjszakai csöngetés kelt félelmet. Elég arra gondolni, ha mégse jut közmunka, elég arra gondolni, hogy a kétdiplomás tanár polcfelrakó lehet Londonban. Már „alámerülni és kibekkelni” se könnyű, hiszen az infokommunikáció korában, ha „árad a gázság”, nem lehet elrekeszteni az útját, hogy az ember nem vesz újságot, nem kapcsolja be a rádiót, és csak bridzsről beszélget a barátaival. Mivel élvezhető foci sincs, így a stadionépítésnek sem marad más kézzelfogható értelme, mint hogy a fogyatkozó számú ellenzéket ide lehet terelni erődemonstráció idején. A kiválasztottaknak a rendszer megmondója kényelmes fedelet ígér a nyitott stadion helyett, ahol akár még dolgozhatnak is: „Kellene egy jó kis elnyomás, diktatúra, börtönbe kellene zárni az írókat, és ott majd fordíthatnának idegen nyelvű irodalmat, mint Göncz Árpád annak idején.” (<http://mno.hu/grund/kerenyi-szazmillioi-1288025>)